

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Helligånden i automatskriften – Pablo Llambías SKRIVNING FOR BEGYNDERE

Af [Søren Langager Høgh](#)
– 27. januar 2016 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Introduktion](#), [Litteratur](#)

Skrivelæreren Pablo Llambías blæser med munden fuld af mel, og støvskyen er både smuk, klog og klodset.

Citat

På det sted, hvor teksten planter sit lille flag, placerer vi vores egen sorg

Skriveskolerne er over os, og det virker som om markedet er umætteligt. Alle vil (åbenbart) skrive eller i hvert fald kvalificere sig til det – eller i hvert fald kvalificere sig til at komme i betragtning der, hvor man kvalificerer sig til at skrive. Der er en indbygget mangel på selvjustits i skriveskoleriet, for hvem skal læse? Er meningen med at skrive ikke, at nogen skal læse? Har vi brug for alle de bøger? Har vi ikke mere brug for *noget* at skrive, end retningslinjer for, *hvordan* man skriver?

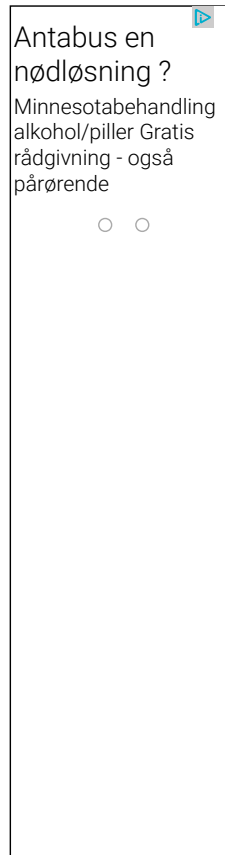
Pablo Llambías' nye lærebog SKRIVNING FOR BEGYNDERE smyger sig behændigt uden om den slags spørgsmål og fred med det, for det er og bliver en irriterende litteraturfjendtlig spørgsmålsretning. Som den gennemsympatiske og retorisk overlegne pædagog Llambías er, har han selvfølgelig givet sin lærebog i skrivekunst den umiddelbart nøgternt kedelige titel SKRIVNING FOR BEGYNDERE. Titlen er på en gang selvudslettende og patroniserende, hvilket ganske fint beskriver bogens dilemma. Llambías gentager ustandseligt gennem bogen, at han ikke vil sætte normer, at litteratur kan være hvad som helst. Bogens første sætning: 'Der findes i min verden ingen fejl i tekst'. Længere fremme: 'Jeg forstår dem, der vil gøre det forkerte rigtig'. Og sådan kunne man blive ved med at citere.

Men samtidig med selvudslettelsen og understregningen af normløshedens princip praktiserer Llambías ikke andet end netop at sætte normer – og det bliver han sådan set også nødt til, hvis han (som tilfældet er) vil optræde som belærende på skriftens vegne.

Lad os tage et par eksempler på normativerne: 'Litteratur er *ikke* formidling' eller: 'Vi er ligeglade med, hvad forfatteren har ment' eller: 'det litterære arbejde finder sted i sproget og ikke i tanken om, hvad andre mennesker skal have at vide'. I et noget unuanceret miskmask af nykritik, poststrukturalisme og formfiksering tegnes et regelsæt – en fidus – der går ud på, at 'budskab' og 'kerne' og 'adjektiver' er no go, mens 'sprogets betingelser' og 'verden som den er' er go go. Selvom det selvfølgelig er rigtig nok i et litterært perspektiv, så er der også bare noget altdødt og trist ved denne norm – lad os kalde den Helle Helle-charteret.

Det er for det første vand på møllen for den tilbagevendende kritik af Forfatterskolen som et blodfattigt og verdensfjernt sted for statsfinansierede kunstidioter. Dernæst er der noget umiddelbart kontra-intuitivt (og bedrøveligt) i forestillingen om, at (god) litteratur skal handle om *ikke noget* og være skrevet af *ikke nogen*, som mener *ikke noget* om verden. Hvorfor egentlig blive ved med at tage den kamp? Den er umulig at vinde – med mindre, selvfølgelig, at alle læsere blev tvunget igennem (og fuldt ud overbevist af) et Roland Barthes for begyndere-kursus.

Spørgsmålet er, om ikke tiden er en anden i dag, om ikke verden har brug for noget andet end nærlæsning og pur æstetik? Hvorfor ikke gribe chancen og skabe en skrivendidaktik rettet mod politik, fjernlæsning og forfatteren? Man kunne tage udgangspunkt i skriveleeren Llambías' eget mesterlige skønlitterære forfatterskab,

Fakta

- Forfatter: Pablo Llambías
- Titel: SKRIVNING FOR BEGYNDERE
- Sider: 136
- Pris: 180,-
- Forlag: Gyldendal
- ISBN: 9788702171525

[Køb bogen hos SAXO.com](#)

Tidligere udgivelser

- [SEX ROUGE \(2013\)](#)
- [HUNDSTEIN \(2013\)](#)
- [MONTE LEMA \(2011\)](#)
- [UD OVER HAVET \(2010\)](#)
- [RASENDE \(2008\)](#)

Billeder

som er underligt usynligt i bogen. Det mener jo netop noget, er netop skrevet af nogen og handler netop om noget.

Skrive doktor-Llambías' udgangspunkt i et autonomt tekstbegreb bringer en religiøs (eller i hvert fald metafysisk) dimension ind i skrivearbejdet. Straks efter, at Llambías har garderet sig imod skriveøvelser som noget, der hurtigt får karakter af useriøs selskabsleg, præsenteres en hel række skriveøvelser så alligevel. Automatskriften, forstår man, er den bedste øvelse, idet den tvinger den skrivende væk fra sig selv og ud på 'skriftens betingelser' – et sæt af diffuse vilkår, som desværre ikke defineres nærmere. Llambías svinger sig endnu højere op: Automatskriften undviger tanken og er 'en bøn om at blive inspireret'. Hør lige engang, en bøn.

Skeler man til Llambías' anden skriveskolebog STANDARDPRÆDIKENEN (2014), finder vi en betoning af det metafysiske i idéen om skriftens eget liv i automatskriftøvelsen. Som en tvillingebog til SKRIVNING FOR BEGYNDERE giver Llambías i STANDARDPRÆDIKENEN en vejledning for præster i at skrive prædikener:

– Med automatskriften kan man på samme måde som med brainstormen få adgang til noget, der er større end én selv. Forfattere og kunstnere kalder det "inspiration". Nogle kalder det med mere eller mindre bogstavelig betoning "guddommelig inspiration". Der er, når det er særligt godt, dét, der kommer ud af det. Der var en af de præster, jeg engang underviste, der foreslog "Helligånden" som betegnelse. At det var Helligånden, man således påkaldte, når man således bad om inspiration.

Over flere stræk er STANDARDPRÆDIKENEN ordret identisk med SKRIVNING FOR BEGYNDERE, men altså ikke her i denne lille guddommelige tilføjelse. Noget af det, jeg altid har beundret ved Llambías' forfatterskab, er den afvæbnende frygtløshed, og den genfinder vi her, hvor han begiver sig ind i nyt, ufremkommeligt terræn. Nok langer han ud efter 'klerikale skåltaler' og luger ud i 'Jesusremoulade', men han lytter også til eleverne, som altså er præster.

Og så er der jo adjektiverne – en forkættet ordklasse, som den skrivende ifølge SKRIVNING FOR BEGYNDERE skal holde sig langt væk fra, fordi forfatteren med adjektiverne vil 'stikke sin næse i teksternes fænomener'. Og så er vi tilbage ved det normative, for hvorfor må forfatteren egentlig ikke det? Fordi vi styrer efter Helle-Helle-charteret. Eller vi og vi, det er så meget sagt, for Llambías gør selv noget andet, end han siger, andre skal gøre. På side 76 kan skrivelæreren således fnyse over den grimme, floskuløse sætning 'Det var den vigtigste oplevelse i mit liv', mens det på side 75 anderledes oprigtigt kan lyde:

– Et af sprogets smukkeste og stærkeste træk er dets evne til at skabe klarhed, indsigt, lys.

Vigtigste, smukkeste, stærkeste er for mig at se nøjagtig det samme. Det man siger er man selv. Det Llambías siger, man ikke må, må han godt selv. Og gudske lov, for det smukkeste og stærkeste og vigtigste træk ved sproget er velsagtens også dets evne til at skramle, fejle, gøre det kiksede, skæve og forkerte – er det ikke? Jeg glæder mig til at læse efterfølgeren, som må hedde SKRIVNING FOR FORFATTERE.

Synes godt om 9 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

STANDARDPRÆDIKENEN – Om at skrive en prædiken – en personlig refleksion. Aros 2014

Pablo Llambías i medlys. Foto: Per Morten Abrahamsen

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Introduktion](#), [Litteratur](#),

- [Hængebønder og dårlige løbere – Bent Larsen ÅBNINGSSPILLET I SKAK](#) · 23-11-2015
- [Kan du stave til sprogpasser? – Susanne Staun FUCK, EN LÆKKER RØV!](#) · 25-03-2015
- [Fodbold med morale – Lars Hestbech og Andreas Kraul DE GODE OG DE ONDE – VM-HISTORIENS BEDSTE OG VÆRSTE ØJEBLIKKE](#) · 29-06-2010

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

Læs også

- [Et helt almindeligt menneske – Pablo Llambías SEX ROUGE](#) · 06-11-2013
- [Syrede sætninger smadrer subjektet – Anders Abildgaard DIN FJENDES FEST](#) · 26-08-2013
- [Støt volden! – OVBIDAT nr. 1, 20/4/2013](#) · 08-08-2013
- [Slut salut – FORFATTERSKABET 2013](#) · 07-07-2013
- [Kan man være ærlig på skrift? – Pablo Llambías HUNDSTEIN](#) · 14-02-2013

Tags: [pablo llambías](#)

Om Søren Langager Høgh

Født 1977 Cand.mag, dansk og litteraturvidenskab, Københavns Universtitet Ph.d.-stipendiat med titlen ""Litteraturens ting"", Københavns Universitet.

[Skriv til Søren](#)

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet